

zanjeli nego onoliko mlijeka koliko im preostajaše iza kako bi namirivali domaće potrebe dotičnih predjela, što je bilo premalo da ih uzdrži. Nit su stvari krenule na bolje kad su Zadruge, primajući na se cielo poslovanje, udarile cenu od 5 do $5\frac{1}{2}$ n. za svaku litru mlijeka donešena u mljekarnicu, koja je cijena još višoka, jer iziskuje neprestanu radnju za cielu godinu barem od 4 do 5 hl mlijeka na dan, da se uzmogne prodajom namiriti trošak dotičnih proizvoda ma koliko dobrih i savršenih.

Dok se dakle ne budu podigle prilike poljodjelske u obće, i dok gojenje mljekulja ne bude razboritije i ne bude dobilo veću znamenitost povećanjem krava, čiji broj danas dopire do kakvih 22.000, dotično 32.000 sa junicama, neće biti moguće po mom mnjenju podati znatni pokret pravom mljekarskom obrtu u velikom, osnivanu na izradjivanju kravljeg mlijeka u osobitim mljekarnicama. Treba nastojati ipak da se priredi zemljište sa zdravom praktičnom poukom, uporavljajuć mjere što sam predložio za gojenje tla, za intensivno gojenje krmnih bilina i za poboljšanje stoke; a netom bi se amo tamo, u boljim središtima za gojenje, imala razviti mogućnost uspjeha, ne zakasniti ni časa sa podignućem mljekarnica, po mogućnosti družtvenih, pa se makar, za nekoliko godina uza se, uzeli na se sasvim troškovi poslovanja, pošto su mljekarnice najupravnije i najdjelatnije potaknuće za poboljšanje poljodjelstva, ustanovljujući uporabu racionalniju krmnih bilina; razvitkom naime i usavršenjem mljekarskog obrta napreduje stočarstvo zbog većih koristi koje proizlaze, te zatim naravno, nastaje djelomična promjena u gojenju polja u korist livadarstva, osobito umjetnih livada, promjena, koja bi bila za pokrajinu, kako smo vidjeli, prava blagodat, i pogledom na ručnu snagu koje ima uvjek manje, i koja zahtieva da bude obilato plaćena.

Zavedenje mljekarnica u nekim predjelima moglo bi biti u velike olahkoćeno, kad bi se uzeo u obzir i mlijeko ovaca, koje pomješano sa kravijim daje izvrstan sir, kojemu se više puta dade prednost napram onim skroz ovčijim. Istinabog da mljekarnica, koja bi se nalazila u jednom zagorskom selu nebi mogla puno računati na mlijeko ovaca, u koliko je, kako je poznato, pravo doba muzenja za vunjad od prvih dana svibnja do rujna mjeseca a po mjestima, polovicom ili koncem lipnja oveci broj ovaca ostavlja sela te idje na pašu u Hrvatskoj ili Bosni i Ercegovini, ili na Biokovo gdje ostaje do polovice kolovoza; svim tim mislim da bilo koristno ustanovljenje ne samo mljekarnica koje bi bile opredijeljene za izradjivanje mlijeka kravijeg, pomješana sa ovčijim, već i takovih kojima bi bilo na razpoloženje samog ovčijeg mlijeka u mjesecima svibnja i lipnja, kad bi naravno, kroz ovo